

Club Renault de Finlande r.y.

Renaultist

2/2025

Lieksa • Pariisi • Reposaari • Rotterdam • Akaa • Baltia

Turun Kuntotesti Ja Korjaus Oy

Erikoistunut
RENAULT-autojen huoltoihin ja korjauksiin.

- AutoCom-vikatesteri
- Rengastyöt
- Katsastuspalvelu
- Ilmastointihuolto
- Myös muut merkit
- Pakettiautot
- Pyörän kulmien säätö

Puh. (02) 239 1361
kimmo.loponen@pp.inet.fi
Avoimna arkisin 8 - 16.30
Pitkämäenkatu 15, 20250 Turku

AUTOKORJAAMO
KUJALA OY

Autokorjaamo Kujala Oy

Huippuluokan huoltoa ranskalaisille automerkeille!

Tuo autosi huoltoon Autokorjaamo Kujala Oy:n ammattilaisten osaaviin käsiin Vantaan Korsoon ja voit olla varma, että se tulee kuntoon kertaheitolla! Meillä on yli 30 vuotta kokemusta ranskalaisista automerkeistä, erityisesti Renaultista. Olemme esimerkiksi huoltaneet ja korjanneet yli 20 000 Renaultia näiden vuosien aikana, joten osaamisemme on hioutunut huippuunsa. Renault-huoltoja teemme jo toisessa sukupolvessa.

Tuntemme myös muiden ranskalaisten automerkkien – kuten Citroënin, Peugeotin ja Dacian – ominaispiirteet.

Takuuvarmaa ja nopeaa palvelua

Käytämme ensiluokkaisia laadukkaita, alkuperäisiä varaosia ranskalaiseen autoosi. Ne ylläpitävät autosi turvallisuutta ja jälleenmyyntiarvoa. Palvelemme sinua ripeästi – saat huollon viikon varausajalla!

RENAULT CITROEN PEUGEOT DACIA

Urpiaisentie 7 B 1, 01450 Vantaa. Puh. (09) 872 8911 ja 0400 512 816. kujala@autokorjaamokujala.fi
Avoimna ma-to 7.30 – 17, pe 7.30 – 16
www.autokorjaamokujala.fi

Sisältö

2/2025

- 4..... Timitraniemä Lieksa
- 8 ..... Alpine-retki Rankalaiseen visiittiin
- 10 ..... R8G Baltian kierros
- 14 ..... Salon Retro Mobile
- 18 ..... Hollannin valekirjeenvaihtaja
- 20 ..... Renault Dauphine Gordini
- 23 ..... Daytona Circuit
- 26 ..... Tom Bruinink
- 28 ..... Renault FT-17
- 30 ..... Syyspäivät

Hei kaikki renuulijat!

Kesä on jälleen ollut tapahtumien täyteistä aikaa, mutta toivottavasti olette kerenneet nauttia myös hirmuhelteistä. Ja toivottavasti harrasteautojen jäähdytysjärjestelmät ovat kestäneet kesän paahteen.

Kesä alkoi jälleen Classic Motor Shown jälkeen Ranskalaisella visiitillä, joka järjestettiin luultavasti viimeistä kertaa Panhard-kerhon tiloissa Viialan vanhalla vaneritehtailla. Muistan jo lapsuudesta kun sinne ”tehtaalle” mentiin visiittiä viettämään, ja monet kerrat on tullut siellä käytyä sen jälkeenkin.

Pohjoismaisessa tapaamisessakin kesäkuun alussa oli hyvä suomalaisedustus ja ymmärsin että oli jopa tunkeuduttu pääsisäänkäyntiä lähes tukkimaan kerhon puolesta, toivottavasti oli kilventaustat paikoillaan.

Kesäpäiviä vietettiin aurinkoisessa Lieksassa. Kiitoksia näin järjestäjän näkökulmasta kaikille paikalle saapuneille. Parasta tapaamisten järjestämisessä on positiivinen palaute. Ja kuten paikallaolijat huomasivat, ei kukaan osallistujista ollut alle 300 km etäisyydeltä, tai ainakaan myöntänyt olevansa. Onneksi seudun jylhyys ja hyvät kelit palkitsivat matkaa. Syyspäivätkin saatiin vielä pidettyä ennen pimeyden laskeutumista, vaikka en itse paikalle ehtinytkään.

Lahden näyttelyssä Suomen Autohistoriallisen kerhon edustajat lähestyivät meitä esitellen uutta vaikuttamismahdollisuutta: edunvalvontajäsenyyttä. SAHK on siis keräämässä suomalaisista merkkikerhoista itselleen selkänöjää vaikuttaakseen aktiivisesti Suomessa kansallisesti ja EU-tasolla lainsäädännöllisiin ja muihin historiallisiin ajoneuvoihin liittyviin virallisiin prosesseihin. Kerhon liittyminen edustusjäseneksi siis edesauttaa autoharrastuksen säilymiseen Suomessa ja EU alueella. Aiheesta on tulossa syksyn aikana tarkempi jäsentiedote.

Antoisia lukuhetkiä tämän julkaisun parissa. Ja lämpimiä tuokioita talleissa talven aikana.

Mikael

Renaultist

Numero 2/2025

Club Renault
de Finlande ry:n
kerholehti

Toimittanut:

Wellu

Aineiston kokoaminen:

Wesku

Avustajat:

Antti, Liisa ja
Niilo Lehtovaara
Eemil Sintonen
Arttu Heinonen
Pentti Danbom
Heimo Herrala
Kimmo Penttilä
Tapio Piittari
Jukka Kätevä
Kari Kitti
Sami Salmela
Mikael Takalo
Vesa Heinänen
Tom Bruinink
Kati Suonpää
Pekka Suonpää

41. Grand Tour de Renault

18.-20.7. Timitraniemi Lieksa

Voittajakolmikko: 1. Dauphine Gordini, Vesa Heinänen 2. R4, Kimmo Penttilä 3. R5 TR, Antti Lehtovaara.

Texti ja kuvat: Antti, Liisa ja Niilo Lehtovaara sekä Eemil Sintonen
Sivun 7 kuvat: Wellu

Olimme jo hyvissä ajoin sopineet, että lähdetään Lieksaan Renault kesäpäiville. Mukaan lähtisi koko perhe ja lisäksi vielä Niilon serkkupoika Eemil. Ei olisi temppeu eikä mikään ajaa Littoisista Lieksaan.

Torstaina jo pakattiin autoa ja ehkä siinä vaiheessa jollekin valkeni, että ainakin juomat ostetaan vasta Lieksan läheisyydestä. Pienen vitoseen pakattiin neljän hengen viikonlopun kamat, petivaatteet, tyynt jne. Lisäksi tietty poikien kalastusarvikkeet, piti-hän perillä päästä heti Pielisen järveen kalastamaan.

Matkaan päästiin Littoisista perjantaina noin puolenpäivän aikoihin, Eemil noudettiin matkanvarrelta Piikkiöstä kyytiin. Joitain eväitä taisi unohtua, mutta nyt oltiin vihdoin tienpäällä. Taisi sitten jo Paimion kohdalla kuulua takapenkiltä ensimmäisen kerran,

että "tässä ei ole mitään järkeä, koska ollaan perillä". Tiedoksi, että tässä vaiheessa oltiin siis ajettu vasta noin 20 kilometriä.

Sää oli kaunis ja aurinkoinen joten ajokelit oli kohdillaan. Tosin meillähän ei ole ilmastointia, joten ikkunat auki mentiin.

Kukaan meistä ei ollut vielä ehtinyt syödä mitään joten sovittiin ensimmäinen pysähdys Forssan autokeitaalle.

Autokeitaalla syötiin hyvin, jotta jaksaa. Samalla mietittiin, että ollaan oltu liikenteessä jo kolme tuntia, mutta sijainti oli vasta Forssa. Pojat siinä sitten tekivät hieman laskelmia ja totesivat ettemme pääse ikinä perille. Samantyyllisiä kannustuspuheita olin aikaisemmin aamulla saanut myös työkavereilta.

Matka kuitenkin jatkui. Alku tosiaan tuntui hieman tahmealta, eikä kilometrit tippuneet navigaattorissa toivotun mukaisesti. Takapenkiltä tuli kommenttia tasaiseen tahtiin.

Hollolan kohdalla Renault R5 TR:n sisäänajo kilometrit tulivat täyteen, 100 000 km. Oltiin kohta ylitetty matkan puoliväli. Puolivälin jälkeen alkoikin matka vasta oikein maistua, ei tuntunut enää ikuisuudelta perille pääsy. Pidettiin vielä yksi tankkaustauko ja ostettiin vähän evästä ja juomaa lisää.

Hieman ennen Lieksaa käytiin jossain Prismassa ostamassa viikonlopun juoma- ja ruokatarpeet. Ahdasta tuli, mutta enää ei olisi pitkä matka.

Hieman kaupassa käynnin jälkeen yhdestä risteyksestä kääntyi meidän eteen hieno Renault Fuego. Oltiin varmoja, että se on myös tulossa Timitraniemelle

Paalilta pelastettu Tuopin Fuego.

Pientä hienosäätöä.

ja lähdettiin ajamaan perässä. Perässä ei kuitenkaan pysytty, kyseessä oli sen verran nopea Fuego. Noin klo. 22:00 saavuttiin vihdoin paikanpäälle ja asetettiin meidän mökkiin.

Matkaa oltiin tehty siis noin 10 h pysähdyksineen. Pojat lähtivät heti vielä kalastamaan. Se nopea Fuego oli siellä, arvaus oli siis osunut oikeaan. Fuego oli Tuomas Saarelan juuri liikenteeseen saatu varmalta tuholta pelastettu hieno yksilö.

Luantaina vietettiin mukavaa kesäpäivää, sää oli hieno. Oli rompetoria, tietokilpailua, vuosikymmenten ottelua ja kaikkea muuta kivaa. Saunat lämpeni ja uimaan pääsi. Kävin itsekkin Pielisen järven uimassa. Autot ajettiin lähes kaikki yhteen paikkaan rannan

tuntumaan. Perjantaina ne olivat vielä osin mökkien pihalla. Päästiin ihaillemaan näitä kaikkia samassa paikassa.

Mietittiin tietty kesän kauneinta, keskusteltiin autoista, mitä kaikkea on tullut tehtyä ja pohdittiin yksilöiden historiaa jne. Nautittiin maittava päivällinen yhdessä ja illalla oli vielä kolikonheitto kilpailu autokentällä. Pojat kalastelivat ja Niilo sai komian ahvenen.

41. Grand Tour de Renault

Sunnuntaina oli palkitsimiset. Kesän kauneimmat palkittiin seuraavasti:

1. Dauphine Gordini, Vesa Heinänen
2. R4, Kimmo Penttilä
3. R5 TR, Antti Lehtovaara

Eli meidän poppoon Renault R5 TR ylsi kolmanneksi! Tämä yllätti itsenikin. Onhan toi hieno ja siisti, mutta. Olisiko harvinainen väri osaltaan vaikuttanut, tai takaluukussa sijainnut täysinäinen Renault konjakkipullo joka oli sunnuntaina lähes tyhjä, mene ja tiedä. Pojat ja isäntä ite olivat tästä kyllä ihan fiilikissä! Kiitos äänestäneille!

Saatiin lisäksi "sisu" palkinto, tämä tuli kahden teinin raahamisesta Renault R5:n takapenkillä Littoisista Lieksaan saakka. Palkinto sisälsi mm. mökipelin jota voidaan pelata kotimatalla jos alkaa ajo puuduttamaan.

Sisua vielä tarvittiinkin. Kun oli kotiinlähdon aika, päätettiin, että käydään vielä Ukkokolilla kansallismaisemia ihailemassa kun kerran tänne saakka oltiin tultu.

Renault pakattiin ja nokka kohti ukkokolia. Koli kannattaa aina. Kyllä oli hienot maisemat, joku on tästä kuulemma taulunkin maalannut. (Eero Järnefelt, Maisema Kolilta 1928).

Kotimatka sujui hyvin, oltiinhan tä-

hän jo totuttu. Ilma tosin oli myös hieman viileämpi, ja tämäkin osaltaan auttoi. Koska kiersimme Kolin kautta ja tulimme hieman eri reittiä takaisin alas niin aikaa kului noin 14h. Olimme puolenyön jälkeen kotona. Aika tasan tarkkaan 1500 km tuli viikonlopun aikana ajettua. Renault toimi koko reissun moitteetta, ei mitään ongelmia. Tankkaamassa piti pari kertaa käydä, siinä se.

Vaikka sitä mutinaa välillä matkan aikana takapenkiltä kuuluikin, niin ei ilmeisesti aiheuttanut sen suurempia traumoja, koska Porin Reposaareen pitää kuulemma seuraavaksi päästä.

Eli kiitos kaikille Lieksan Renault kesäpäiville osallistuneille ja nähdään viimeistään syyspäivillä Porin Reposaaressa, Siikaranta Camping 12.-14.9.

*Antti, Liisa ja Niilo Lehtovaara
sekä Eemil Sintonen*

Iloista porukkaa!

Laadukas menopeli Lomakylällä.

Alpine-retki Ranskalaiseen Visiittiin

Teksti: Arttu Heinonen
Kuvat: Arttu Heinonen, Pentti Danbom

Toisinaan kannattaa yhdistää huvi ja hyöty. Niinpä päätin lähteä työreissulle harrasteautolla. Ensin Hämeenlinnasta kohti Tampereä, sitten seuraavana päivänä Ranskalaisen Visiitin kautta kotiin.

Sovittiin kaverini Harrin kanssa, että lähdetään seuraavana päivänä sinne samaa matkaa omilla autoilla. Menomatka Pälkäneen kautta Tampereelle oli juhlaa. Monien vaiheiden ja vaikeuksien kautta olin saanut nyt Alpinen siihen pisteeseen, että voin pakata sinne kamat ja lähteä reissuun.

Olipas mukava ajella, kun V6-moottori kehäsi tasaisesti ja vastasi pieneenkin kaasupolkimen liikkeeseen. Pienenä miinuksena ratti tärisi hienoisesti kovempaa ajaessa, mutta en antanut sen pilata tunnelmaa. Ensi kesänä ei sitäkään vaivaa pitäisi olla kun talven aikana korjautan vanteen.

Koulutuspäivän ilta meinasi mennä pitkäksi

Tampereen yöelämässä, mutta onneksi ymmärsin mennä ajoissa nukkumaan.

Alpine oli saanut olla yön yli rauhassa kerrostalon parkkipaikalla. Tarkastin nesteet ja lähdin kohti treffipaikkaa. Treffasimme Tampereella vielä kolmannenkin kaverin kanssa ja lähdimme letkassa ajelemaan kohti Viialaa. Letkassa siis kärjessä Pauli Acadianellaan, sitten Harri Citroen-avoautollaan ja minä Alpinella hännillä. Motarilla ajeltiin hitaimman tahtiin satasen molemmin puolin. Perille päästiin ja paikalla oli jo runsaasti väkeä.

Ajoneuvomme keräsivät kovasti huomiota. Ei ollut pulaa juttuseurasta kun avasi takaluukun. Moni tunnisti PRV V6-moottorin. Kyllä tuo perheauton moottori vain sopii hyvin sporttisempaan autoon.

Matalat valkoiset Alpinet, A110 ja A310 erottuivat joukosta auringonpaisteessa. Nähtävää oli paljon. Paikalla oli myös Petrin uusi metallinhohtokeltainen Renault E5, joka menee sportti-luokkaan ainakin ulkonäön perusteella.

Kahveen jälkeen starttasin kohti kotia hitaampien kaistaa ajaen. Varmaan ohi ajavat ihmettelivät, miksi ohjuksen näköinen auto ajelee rekkujen perässä. Yksi iltapäivä on liian lyhyt siihen, että ehtisi jututtamaan kaikki kiavat ja kiinnostavat tutut sekä tuntemattomat. Siispä ensi keväänä sama reissu uudelleen!

Texti ja kuvat: Heimo Herrala, Kimmo Penttilä, Tapio Piittari ja Jukka Kätevä

Renault 8 Gordini

Baltian kierros 2025

Vuosittain olemme tehneet harrastematkoja eri maihin ja kohteisiin. Autoina museoikäiset Renault 8 Gordinit. Tänä vuonna kohteeksi valikoitui Baltian kierros.

Mukaan lähtivät: Autokunta 1 Renault 8 Gordini, vm -69 ZUN-80, Heimo Herrala Orimattila ja Kimmo Penttilä Hamina.

Autokunta 2 Renault 8 G, vm -70 NPY-38, Tapio Piittari Vaasa ja Jukka Kätevä Laihia.

Keskiviikko 4.6.

Lähtöpäiväksi valikoitui allekirjoittaneelle tärkeä päivämäärä: Puolustusvoimien lippujuhlapäivä keskiviikko 4.6.2025. Sovittiin, että autokunnat tapaavat sataman lähtöselvityksessä Helsingin Terminaali 2:ssa.

Autokunta 2:n menomatkalla ilmeni yhden tai jopa kahden sylinterin sytytyksen katkeamista ja suurempi murhe oli, kun polttoaine loppui Laihian ja Koskenkorvan välille.

Meillä oli onneksi varattuna aikaa ja paikalle sattui mies vanhalla Ford Caprilla ja pysähtyi auttamaan. Hän suostui lähtemään n. 20km

päähän Koskenkorvan huoltoasemalle hakemaan polttoainetta. Lujaa mentiin menen/tullen.

Caprista oli etujarruletku poikki, eli vain käsijarru oli käytettävissä, eikä sekään nyt niin tehokkaalta tuntunut. Kaksin käsin kuski veti kahvasta. Bensat tankkiin ja menoksi.

Virtakatkkoille ilmeni syyksi tulppien johtojen rikkiinäisyys. Ne olivat melko uusia hiilijoh-toja, mutta onneksi oli mukana rautajohtoja, joilla saatiin sytytys joka sylinteriin. Bensan loppuminen oli allekirjoittaneen kömmäh-dys, luotin trippimittarin lukemaan, mutta se osoittautui vanhaksi. Bensamittari on oikutel-lut jo pitkään, laitetaan korjauslistalle.

Laivamatka sujui mallikkaasti Eckerö Linen Finlandia-laivalla. Autot sisään ja olimme varanneet päivällisruokailun. Lihapatojen ääreen siis, ja laivaruokailuthan tiedetään

erittäin runsaiksi. Ensimmäisenä yönä majoi-tuttiin Hestia-hotelliin sataman lähellä, autot saatiin maksulliseen parkkihalliin. <https://www.hestiahotels.com/seaport/fi/>

Torstai 5.6.

Lähdettiin ajelemaan kohti Rummua, jossa sijaitsee historiallinen veden alle jäänyt vankila. <https://visitestonia.com/fi/rummun-louhos>

Ajettiin Paldiskiin, aikanaan suljettuun kaupunkiin, jossa on sijainnut mm kahden ydinkäyttöisen venäläisen sukellusveneen asemapaikka. Kaupungissa sijaitsee edel-leen iso varuskunta. <https://fi.wikipedia.org/wiki/Paldiski>

Seuraava kohde oli Turbassa sijaitseva MO-MU, Viron moottoriurheilumuseo <https://visitestonia.com/fi/momu-viron-moottoriurheilumuseo>

Lähdimme ajamaan lauttamatkan sisäl-tävään kohteeseen, eli Kuressaari ja Saaren-

maa. Majoituimme <https://www.booking.com/hotel/ee/arensburg-boutique-spa.fi.html>. Oli niin kiva kylpylähotelli, että päätimme jäädä siihen toiseksi yöksi.

Perjantai 6.6.

Lähdimme käymään saaren eteläkärjessä, jossa sijaitsi yleisölle avoin majakka. Kiipesimme majakan yläosaan, lämmin tuli, portaita riitti. <https://visitestonia.com/fi/sorven-vierailukeskus>. Kävimme pikaisesti Sörve Militaariumuseumissa <https://esap.ee/sorve-military-museum/>.

Palasimme takaisin Kuressaareen ja tutustuimme huikeaan kohteeseen: <https://visitestonia.com/fi/kuressaaren-linna>.

Lauantai 7.6.

Lähdimme ajamaan kohti Pärnu ja siellä majoituimme hotelli Pärnuun <https://visitestonia.com/fi/hotelli-parnu>.

Illalla pääsimme osallistumaan jokavuotiseen ruokafestivaaliin. Oli Aivan Mahtava Juttu, ruokaa, juomaa ym. muuta oli riittävästi. <https://visitestonia.com/fi/parhaat-ruokafestivaalit-virossa>

Kaupunki on varsinkin suomalaisten suosiossa, hyvän ilmastoin, palveluiden ja kylpylämatkojen ansiosta. Myös me viihdyimme Pärnussa niin hyvin, että jäätin toiseksi yöksi samaan hotelliin.

Sunnuntai 8.6.

Lähdimme ajamaan kohti Tarttoa, matkalla tutustuimme automuseoon, missä oli yllättävän paljon Suomen kilvissä olevia itäautoja. <https://estiko.ee/ettevotted/automuuseum>.

Majoituspaikaksi valikoitui <https://visitestonia.com/fi/art-hotel-pallas>

Tarttossa nautimme ruokailun kolmen tähden Michelin-ravintolassa. Palvelu oli ensiluokkaista. <https://visitestonia.com/fi/ravintola-joyce>.

Maanantai 9.6.

Tiistaina ajoimme Tallinnaan ja majoituimme: <https://www.rixwell.com/en/hotels/rixwell-viru-square>.

Keskiviikko 11.6.

Autot laivaan ja Eckerö Linen Finlandia lähti kohti Helsinkiä klo 12. Monipuolinen lounasruokailu oli tarjolla heti laivaan päästyä. Lai-
van saavuttua Helsinkiin autokannella vielä kiiteltiin toisiamme ja kotimatkat alkoi.

Olimme yksimielisen tyytyväisiä, että tämä reissu toteutettiin ja seuraavan vuoden matka onkin jo suunnitteilla. Varasimme aina kaksi huonetta, jatkossa kannattaa katsoa myös Airbnb-tarjontaa. Voi löytyä mukavia mökkimajoituksia. Hotellin hyöty on tietenkin runsaat aamiaiset. Lounaat hoidettiin huoltamoiden yhteydessä pienellä hotdog välipalalla. Il-
taisin sitten hyvän viinin ja lihaisen päivällisen ääressä oli hyvä niputtaa päivän tapahtumat.

Autokunta yksi ajoi n. 1200 km ja autokunta 2:n mittariin tuli 1803 km.

Matkailu TODELLAKIN avartaa!

Linkit avautuvat kun pidät Ctrl alaspainetuna ja hiirellä klikkaat osoitetta (nettiversio lehdestä).

RENAULT 4 E-TECH ELECTRIC

30 590 € mallisto alkaen

toimintamatka jopa 409 km⁽¹⁾
Google sisäänrakennettuna⁽²⁾
420 l tavaratila ja muunneltavat sisätilat
Euroopassa valmistettu

1) WLTP yhdistetty ajomatka, riippuen auton versiosta, varustelusta, ajotavasta sekä käyttöolosuhteista. 2) Google, Google Maps, Google Play, Waze ja muut tuotemerkit ovat Google LLC:n tavaramerkkejä. Renault 4 -malliston CO₂-päästöt 0 g/km, kulutus (WLTP-yhd.) 14,7–15,6 kWh/100 km. Kuvan auto erikoisvarustein.

renault.fi

S A L O N RETRO MOBILE

Texti ja kuvat: Sami Salmela

Vuosittain tammi-helmikuun vaihteessa on tapahtuma, joka katkaisee kevättalven loputtomuuden ja antaa voimaa jaksaa taas seuraavaa kesää kohti.

Oma perinteeni viettää pari päivää Retromobilessa on varsin nuori, 2025 oli vasta toinen kerta Pariisin vanhassa messuhallissa. Paikkahan on siis Paris Expo, Porte de Versailles, joka sijaitsee hyvien kulkuyhteyksien varrella.

Olin jahkaillut jo parina vuonna, mutta en ollut saanut aikaiseksi lähteä tapahtumaan. Kun sitten 2024 helmikuun alussa rouva sattui täyttämään tasavuotia, ajattelin hyvissä ajoin tiedustella hänen halukkuuttaan viettää merkkipäivää Pariisissa. Mainitsin toki että minua kiinnostaisi samalla käväistä tämmöi-

sessä autotapahtumassa.

Lennot varattiin ja Montparnassen alueelta löytyi mukava hotellikin, itse asiassa siellä kyllä valinnanvaraa riittää. Kauniimpi osapuoli innostui jopa viettämään kanssani yhden päivän messuhallissa, seuraavana päivänä hänelle tuli muuta tekemistä ja sain mennä toiseksi päiväksi ihan itsenäni ihailemaan autoja.

No Retromobilessa tapaa tuttuja ja Kim Holmin kanssa kierrettiin puolet toisesta päivästä. Tämä ensimmäinen käynti oli sikäli koominen, että vietettyäni näyttelyssä kaksi kokonaista päivää, tajusin illalla hotellilla, että olin unohtanut ostaa kaikkea asiaan kuuluvaa, eli pienoismalleja, paitoja ja upeita piirroksia, joita useat taiteilijat myyvät omalla alueellaan. Eipä auttanut kun mennä paikalle vielä kolmantena päivänäkin, mutta kyllä kannatti, oli kaikkea kivaa kotiin tuomisin.

Retromobile on sekoitus kaikkea autoihin liittyvää, se on samalla myös todellinen läpileikkaus vanhojen ajoneuvojen harrastuksesta muutaman tuhannen euron arkisista kulkuneuvoista saksalaisten, sveitsiläisten ja italialaisten luksusklassikkomyyntälöiden miljoonavehkeisiin.

Vaikka omalla kohdallani Renaultit ovat tietenkin lähinnä sydäntä, pidän kuitenkin vanhoista autoista ja moottoripyöristä yleisesti ja voin viettää loputtomasti aikaa niitä katsellen.

Muutamat autotehtaatkin osallistuvat Retromobileen. Renault on ollut esimerkkinä tyylikkäästä osastosta ainakin näinä kahtena vuonna. 2024 teemana oli nopeusennätysautot sekä Chaudron-Renault-lentokone, 2025 Renault esitteli hauskesti sähkömallinsa. Vastakkain olivat vanha sininen 4L ja uusi sähköinen versio, vanha keltainen 5 ja sähkövitonen sekä vanha 17 ja uusi sulavalinjainen sähköinen 17 prototyyppi.

Tapahtumassa on kattavasti kaikenlaista autoharrastukseen liittyvää rekvisiittaa, kirjallisuutta, kylttejä, työvälineitä, vaatteita ja tietenkin mahtava määrä pienoismalleja. Taiteilijoiden osasto on nähtävä itse, piirroksia, maalauksia ja veistoksia, tietenkin tapahtuman teeman mukaisesti.

On myös mielenkiintoista jäädä seuraamaan Christie's -huutokauppaa, vanhan Porsche 356:n ollessa vuorossa vasara kolahti 370 000 euron kohdalla. Ranskalaiset merkkikerhot tarjoavat tietoa toki vielä olemassa olevista, mutta myös kiehtovista kadonneista merkeistä ja entisöintipajat esittelevät ai-

kaansaannoksiaan.

Odotan jo seuraavaa Retromobile -matkaa, ajan-kohtana 28.1.-1.2.2026. Vaikka olen käynyt Pariisissa varmaan viisitoista kertaa, on aina yhtä mukavaa päästä reissuun. Jos haluaa hotellin rauhalliselta alueelta, kuitenkin lukuisten ravintoloiden ja kauppojen lähistöltä, uskallan suositella Montparnassea.

Alueella on myös pieniä leipomoja ja kahviloita, joissa on mukava istuskella aamiaisella ja katsella Pariisilaista elämää. Lentokentältä pääsee helposti junalla ja metropysäkkejä on muutaman sadan metrin välein.

Tammikuun lopulla Pariisissa lämpötila on kym-

menen asteen paikkeilla, eli kaikkein arktisimpia varusteita ei tarvitse pakata mukaan.

Retromobilessa on viikonloppuna vierailijoita enemmän ja siksi todennäköisesti 2026 lennän Pariisiin keskiviikkona 28.1. ja vietän messuhallissa torstain ja perjantain, yhtenä päivänä näyttelyä ei oikein ehdi kattavasti kiertämään.

Lauantain vietän varmaan kaupungilla kierrellen, hiljattain uudelleen avattu L'Atelier Renault, nykyään le défilé renault @ the carwalk, osoitteessa 53 Avenue des Champs-Élysées, on tietenkin pakollinen vierailukohde. Ja onhan siellä Pariisissa jotain muutakin nähtävää...

Hollannin **vale**kirjeenvaihtajalta: **Mikael Takalo**

Renault 53.

Elokuun alkupuolella, kun Suomen lomista oli palauduttu, huomattiin pyöräretkellä kyntötapahtuman mainos. Se ollaan huomattu, että parhaiten tapahtumista saa infon, kun pyörii kaupungin sisääntuloväylien ympäristössä ja pitää silmänsä auki.

Kyntötapahtumassa onneksemme oli mukana myös yksi Renault 53 -mallinen traktori. Sen verran oli kieroa uraa tulossa muihin verrattuna, ettemme jääneet voittajan julistusta katsemaan.

Muuten paikalla kyllä oli ihan juhlatunnelma, humppa soi erittäin isolla ja kaljatelta oli pystyssä. Kaiken lisäksi tapahtuman järjesti katolilainen maalaisnuorten järjestö ja päivänä oli sunnuntai. Ilmeisesti sopiva hetki siis ilottelulle. Nuorisojärjestöjen ikärakenne näyttää olevan vastaava kuin suomessakin.

"Suuraa" vakoa.

Youngtimereitä rivissä. Avantime komistaa joukkoa mukavasti.

Kesä on mennyt leppoisasti hikoillessa niin Hollannin kuin Suomenkin auringon alla. Muutamat tapahtumatkin tuli käytyä Hollannissa ja tässä kuvasatoa niistä.

Ensimmäinen tapaus oli heti viikon oleskelun jälkeen. 9.6. kirkollinen vapaa ja osallistuimme Youngtimers de podcastin järjestämiin Kannetjes & Karretjes -ajoihin.

Kyseessä on siis Hollannin kielisen podcastin eli puheohjelman järjestämät kannuja ja kärryjä (vapaa suomennos) tapahtuma. Monimerkkikokoonnutuminen, joka on tarkoitettu nuorisoiikaisille harrasteajoneuvoille. Tapahtuma järjestettiin Rotterdamin sataman ja meren välisellä penkereellä, jota kutsuttiin "Euroopan pöydäksi".

Söimme hollantilaiseen tapaan kioskista ranskalaisia majoneesilla. Mukana oli kulkineita niin 80- luvulta aina 2010:n luvulle saakka. Hirvenväistömersusta farmari Lexukseen. Kuvissa vain Renaultit.

Elokuun lopussa olimme Saksan puolella Renault Oldie Club Viersenin vuositapaamisessa. Paikalla oli alun epävakaisemmasta säästä huolimatta erikoista kalustoa paikalla. Pelkästään Alpine A610 malleja oli neljä!

Lisäksi itseäni kiehtoi Baccara varusteltu vitonen josta omistaja ei tahtonut pitää näppejään erossa edes kuvauksen ajaksi. Malli itsessään on jo ihan mieletön, tehdä nyt ylellinen versio kaupunkien pikkuautosta. Paikalle sattui myös keskimootori vitonen ja sähkövitonen vierekkäin. Kokoero on huomattava, paitsi leveydessä.

Tapahtumassa tapasin jälleen myös Renaultologin järjestäjän Ed Lendersin. Lahjaksi olin varannut mukaan Renault 310 Turbo kuorma-auton pressikuvia 1980-luvun suomesta. Osui oikeaan paikkaan. Tapahtuma toimikin hyvänä lämmittelynä seuraavan viikonlopun Renaultologille, mutta siitä lisää kevään lehdessä.

Estafette Alouette.

Luxusta sisätiloissa.

Alouette sisältä.

Renault Dauphine Gordini

Auto tuli "muutamia" vuosia sitten talliimme ja sen oli tarkoitus olla liikenteessä melko nopeastikkin mutta pitkät tallimatkat hieman verottivat valmistumista ja muutama muukin tekijä.

Sämpylä on loppuen lopuksi melko hyvässä kunnossa vaikka edellisestä liikkella olost on kulunut 26 vuotta, autoa oli säilytetty kuivassa paikassa ja meillä se on ollut lämpöisessä tallissa.

Historian selvittely on vielä kesken mutta Trafilta saadut tiedot ylty vain vuoteen 1981, jolloin auto on ollut Espoossa. Sen jälkeen auto on tullut Tuusulan vuonna 1988 ja jopa samaan Jokelan kylään missä on nytkin. Jokelasta lähtenyt viereiseen kylään Nuppulinnaan ja sieltä sitten takaisin Hel-

sinkii vuonna 1993 jossa toiminut pienen perheen käyttöautona vuoteen 1999. Kansallisarkistosta on tietoja tilattu mutta vielä ei ole mitään kuulunut.

Liikenteeseen saamisessa käytännössä teimme autoon vain uudet jarrut kylläkin vanhoilla levyillä, joista se oli viime katsastuksessa vuonna 1999 tullut hylky. Olivat liian ohuet, no eipä ne uutenakaan kovin paksut ole.

Satulat löytyi autodocista pienen salapoliisi työn jälkeen ja hintaa kiertyi 200€ kaikille neljälle satulalle, mikä oli erittäin sopiva hinta verrattuna franzoneen tai muihin ulkomaan liikkeisiin. Satulat ovat ainakin ulkonäön perusteella myös tehdaskorjattuja.

Ekaan katsastukseen mentiin 16.4.2025 ja mentiin ihan sillä mielellä että läpi ei nyt varmaan mene mutta saadaan ainakin vikalista. Katsastus suoritettiin ja tehtäväksi tuli uusia iskarit, säätää käsijarru, vakaajan kumi oli heikko, liikaa välystä olkatapeissa ja lyödä runko numero lattiaan. Melko pienet hommat tehtäväksi 60 vuotiaalle autolle.

Iskarit löytyivät TRW:n valikoimasta huimaan 18€ kappalehintaan. Toki piti vähän itse muokata jotta mahtuivat mutta hommana helppo kun vaan uskalsi ottaa räläkän käteen ja muokata sopivaksi. Onneksi tämän ikäisissä autoissa on vielä nipat niin ei tarvinnut olkatappeja vaihdella vaan välykset poistu kun-

non rasvalla. Vakaajan kumi oli myös helppo sujauttaa paikalleen kun läträsi rasvalla hieman.

16.5 sitten uudelleen katsastukseen ja läpi meni hienosti vaikka iskaritesti näytti samoja lukemia kun vanhoillakin iskareilla. Kilvet oli konttorilla jo valmiina ja ne ruuvattiin kiinni ja ei muuta kun kovaa ajoa. Kyllä siinä ihmiset katteli kun kaupassa käytiin ja moni tuli rupattelemaan ja kehumään.

Tarrat jotka autossa komeilee on tilattu rs-cup.com sivuilta. Tarrat on erittäin ladukkaat eikä hintakaan päästä huimaa. Idea tarroihin tuli Paukaman Timpalta kun auton repsikan ovi on ns. nojannut johonkin ja Timppa ehdotti että laita tarra niin ei tarvii oikoo ja maalata vaan voi sanoo että erikoiskokeella tuli vähän osumaa. Kyseisiltä sivuilta löytyy vanhoihin ja uusiin autoihin kaiken mailman kilpatarroja joka puolelle autoa.

Nyt on sämpylällä kurvailtu noin 4000 km ilman murheita. Ensiksi ajettiin vaan Jokelan lähi alueilla tutustuen autoon ja sen luotettavuuteen ja pikku hiljaa matkat piteni. Eka "julkinen" tapahtuma missä oltiin autolla oli Nurmijärven Wanhat Masiinat tapahtuma. Siellä riitti ihmettelijöitä ja ilmeisesti sen otannan perusteella jokaisella on jossain vaiheessa ollut suvussa tai itsellään sämpylä. Hyvä kestop testi oli myös Lahenjärven Ranskan kansallispäivä tapahtuma ennen suurta matkaa kohti Lieksaa.

Aamulla lähettiin Hugon kanssa ajamaan kun oli suht viileää eli noin 25 astetta. Matka taittui jouhevasti ja matka nopeus pysyi hyvin 80 km/h tuntumassa. Eka pidempi pysähdys Mikkelissä jossa syötiin ja tehtiin pikku tarkastus autoon.

Huomattiin että öljyä oli kulunut tavanomaista enemmän ja joten Motonetista öljyä ostamaan. Öljynkulutus johtui suhteellisen kuumasta ilmastosta koska lämpötila huiteli yli 30 ja öljy rupesi olemaan melko juoksevaa. No eipä konehuone ruostu ihan heti.

Lisäiltiin sitten öljyä noin sadan kilometrin välein niin ei rasitettu autoa enempää. Kyllähän siinä täys työpäivä meni kun autolla saavuttiin Timitranniemelle, noin + 8 h ajamista taukoineen.

Reissu meni osaltamme nappiin kun valittiin vielä kesän kauneimmaksi. Kilsoja kiertyi 1079 ja luotettavuus autoon koheni niin että sillä uskaltaa nyt lähteä melkein minne vaan.

Talven aikana autoon on tarkoitus päivittää moottori ja vaihteisto. Moottoriksi tulee Fugon 1.4 litrainen ja vaihdelaatikko rellu kasista, noilla vehkeillä luulis kevyen auton liikkuvan hieman mukavammin.

Käytiin ajamassa Akaan Daytona Circuitilla ja siellä kyllä huomasi että lisää puhtia koneeseen tarvitaan jotta saisi edes vähän vauhdin hurmaa. Mutta kyllä tuollakin moottorilla kiva päivä saatiin vietettyä ja kotimatka vasta lystiä olikin kun pystyi ajamaan jo helposti 90 km/h vauhtia. Selvästikkin vanhalla autolla kannattaa käydä aika ajaoiin polttelemassa karstoja niin rupeaa kulkemaan.

Texti ja kuvat: Vesa Heinänen

Vanha ja uusi. Sama sävy!

Uusi moottori haettu. Läpikäyntiä odottelee.

Kotimatalla Lieksasta. Juu, vauhtia on mutta kiekkamittari nollilla.

Ratapäivät: Akaa Daytona Circuit X 2

14.6.2025 ja 23.8.2025

14.6.2025

Ajeltiin Daytona Circuitilla yhdessä emokerhon Renault de Finlanden ja Sinisorsa Racingin kanssa. Yhteisen ratapäivän tarkoituksena oli tutustuttaa emokerhon väkeä rataautoilun saloihin.

Kohtalaisesti saapui jäseniä paikanpäälle. Renault R8 eri versioita kiersi rataa 7 kpl. Myös uudempi Re-

nault malleja nähtiin radalla: R 5, Megane Cabriolet, Clio RS Line sekä Captur Esprit Alpine. Enempikin olis uudempi malleja mahtunut.

Päivä oli kyllä oikein antoisa, aurinko paistoi kauniisti taivaalta ja lämmin oli. Kaikki sujui mallikkaasti vanhaan tapaan.

Ensi kertaa mukana tapahtumassa olleelta saimme

mielenkiintoisen kommentin: miten jo hieman vanhentunut herrat näyttivät erittäin innostuneelta varikko alueella ja tutkivat toistensa ajopelejä. Oli vielä kuulema nuoruuden intoa silmissä.

Kiitos kaikille tapahtumassa mukana olleille.

23.8.2025

Ajeltiin taas Daytona Circuitilla Sinisorsa Racingin ratapäivää. Viikolla sää ennusteet hieman epäilytti muutamia että joutuuko sateessa ajamaan.

Lauantaiksi säätila muuttui ja rata kierrettiin kivassa kelissä. Osallistujia saapui oikein mukavasti tapahtumaa. Allekirjoittaneelle uutena tuttavuutena saapui Petri Koski Renault R8 Turbolla.

Petri sopeutui hyvin meidän joukkoon. Onhan hänellä myös kilpailu taustaa joten radalla ajo ei ollut ihan uutta.

Erlaisia R 8 Relluja kiersi rataa 8 kpl, vahvistettuna Vesa Heinänen Daupine Gordinilla joka oli jo hienosti ajan patikoimaan. Teippaukset sopivat hyvin tapah-

tuman henkeen.

Radalla nähtiin myös sininen valkoraiteinen Clio jonka ohjaimissa nähtiin Eija Rynö. Saattoi Eijaa myös puraista ratakärpänen. Vierasmärkejä oli mukana 3 kpl, 2 Toyota Starlettia sekään BMW.

Varikko alueella vieraili kaunis R8 Kimmo Koskisen toimesta. Autohan oli Alasen Matin entinen.

Päivä oli kaikin puolin onnistunut ja ilmain suosi meitä. Kalustoriikkokajaan ei tullut pahemmin, Kätevän Jukalla jotain pientä harmia mutta sekin tuli kuntoon ja ajot jatkui.

Daupine Gordiinin kartturin paikalla nähtiin hyvin innostunut nuorimies. Ratakierrosten jälkeen hymy oli herkässä. Ehkä jopa tuleva radan kiertäjä.

Iso kiitos ratahenkilökunnalle meidän palvelimisesta. Ratapäivän jälkeen suuntasimme porukalla Ravintola Oskariin täyttämään vatsamme.

Kiitos kaikille tapahtumassa mukana olleille niin ajajille kuin katsomassakin olleille. Ensi kesää odotellen.

Olemme avoinna arkisin kello 8-17!

Ota yhteyttä:
09-8732353
info@auto-artikkeli.fi
www.auto-artikkeli.fi

AUTO-ARTIKKELI OY

Varaosat ranskalaisautoihin yli neljäkymmenen vuoden kokemuksella!

Alkuperäis- ja tarvikkeosat myös uudemman sukupolven Renaultteihin, Yacco-voiteluaineet ynnä muuta!

Urheilutie 8
01370 Vantaa

Varaosat Tipasta tähän päivään!
Jo neljäkymmentäviisi vuotta laatutuotteita samasta osoitteesta!

Hyvää syksyä arvon Renaultistit!

Vaikka harrastekausi ei ehkä ihan vielä loppu olekaan, voimme jo kääntää katseita kohti tulevaa vuotta ja sen tapahtumia. Ensi vuoden Ranskalainen Visiitti on järjestysvuorossa meidän kerhollamme. Visiitin päivämäärä on sovittu, 23.5. Kysymys kuuluukin: onko sinulla hyvää paikkaa tiedossa, missä visiittiä haluaisit olla mukana järjestämässä? Aikataulua kummempaa ei ole vielä sovittu, joten nyt olisi hyvien ideoiden aika.

Ranskalaisen Visiitin ohjelmahan on perinteisesti vapaamuotoinen, mutta ohjelman keksiminen ei ole kiellettyä. Järjestyspaikalta ei juuri vaatimuksia ole, positiivista kuitenkin olisi pikkupurtavan tai jopa lounaan saatavuus ja wc-tilat.

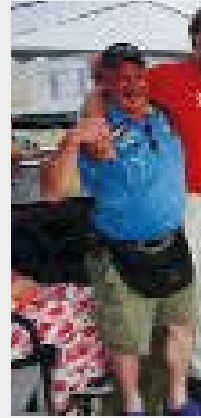
Visiittiin tarvitaan myös jäseniä liikenteenohjaukseen, ilmottaudu rohkeasti mukaan. Järjestyspaikka päätetään lokakuun aikana, joten olethan yhteydessä 6.10. mennessä. Ota yhteyttä sähköpostitse puheenjohtaja@renaultkerho.net tai puhelimitse 0407037922.

Myös Classic Motor Show järjestetään 2.-3.5.2025. Suomen suurimman klassikkoautojen tapahtuman tuotantotiimiin on myöskin mahdollista ilmoittautua. Onko mielessäsi ollut messuosastollemme hyvä teema tai haluaisitko oman autosi näytille tapahtumaan? Myös messuosaston esittelijöitä tarvitaan, me hoidamme sisäänpääsyn.

Kiinnostuksen herätessä voi olla yhteydessä puheenjohtaja@renaultkerho.net tai puhelimitse 0407037922

Terveisin

Mikael Takalo, puheenjohtaja, Club Renault de Finlande ry.

Juhani Sakari Simola

29.10.1969 Tuusula - 19.6.2025 Hämeenlinna

Juhani syntyi Jouko Ja Maire Simolan perheeseen Tuusulaan. Juhaniin ollessa vielä pieni perhe osti tilan Harvaluodosta, jossa he viljelivät maata aina vuoteen 1988, jonka jälkeen perheen muutti Hattulan Pekolaan.

Asevelvollisuuden Juhani suoritti Parolannummella ja päätyi sen jälkeen opiskelemaan metallialaa. Juhani oli ahkera työmies ja työuran aikana hän ehti tehdä yhtä ja toista. Hän työskenteli muun muassa hitsarina niin maakunnassa kuin Helsingin laivatelakalla, kuljetti linja-autoa sekä kuorma-autoa Hämeenlinnassa ja Hattulassa sekä toimi kodinkoneasentajana.

Palkkatöiden jälkeen Juhani aloitti yrityksen Monitoimimies J. Simola, jossa hän mm. kuljetti tavaraa ja kierrätti romua sekä korjasi ja valmisti trukkilavoja.

Yrittäjänä hän ehti toimia yli kymmenen vuoden ajan. Vuonna 2003 Juhani sai tytär Rosa-Lin. Vaimonsa Päivin kanssa Juhani tapasi vuonna 2008 ja parin vuoden päästä he avioituivat.

Juhani liittyi Renault kerhoon vuonna 2002 ja samana vuonna hän osallistui kesäpäiville Elli-vuorella Renault Masterilla. Kerhosta tulikin heti tärkeä osa Juhaniin elämää ja tapaamiset olivat yksiä hänen kesän kohokohtiaan. Juhani muistetaan näkyvänä persoonana ja pidettynä Renaultistina. Juhaniin rakkaus Masteriin johti myös kerhon mallivastaavaksi.

Juhani rakasti matkailua, erityisesti museoita ja nähtävyyksiä ja se toimikin loistavana vastapainona työlle, jota hän teki ututterasti lähes vuoden jokaisena päivänä. Hänellä oli aina jokin projekti työnalla, mutta hänellä oli kuitenkin aina aikaa auttaa toisia ja luonteeltaan hän oli huumorintajuinen ja iloinen. Myös uskonto oli vahvasti läsnä hänen elämässään.

Toisien auttaminen ja erityisesti verenluovuttaminen oli Juhaniin sydämenasia. Jopa moottorikelkkareissulla pohjoisessa näin toimittiin. Moottorikelkkailu oli meidän yhteinen mielenkiintomme kohde ja teimme, joka vuosi reissun pohjoiseen kelkkailemaan.

Vielä viime maaliskuussa kävimme kelkkailmassa viikon Levillä. Matkalla huomasimme, ettei Juhaniin voimat enää olleet entisellään ja hetki reissun jälkeen Juhaniin todettiin ärhäkkä sairaus.

Juhaniin jäivät kaipaamaan hänen puolisonsa Päivi, tyttärensä Rosa-Li sekä joukko sukulaisia ja ystäviä. Juhaniin siunattiin viimeiselle matkalleen helteisenä lauantaina 12.7. Hämeenlinnan vaapakirkossa.

Lämmöllä muistaen

Jouni Kyrölä

Lehden ilmoitushinnat

Hinnat koskevat sekä väri että mustavalkoisia ilmoituksia. Ilmoittajan aineiston on oltava painokelpoinen PDF-aineisto. Yleensä firmat kyllä tietävät, mitä se tarkoittaa. Ilmoitukset tulee toimittaa sähköpostilla osoitteeseen **renaultist.materiaali@gmail.com**. Aineistopäivä löytyy lehden sivulta 31 sekä yleisesti kerhon nettisivulta (Yhteyshenkilöt/Renaultist). Lisää teknistä neuvontaa voi kysellä Wellulta sähköpostitse osoitteesta **wh8179@gmail.com**.

Ilmoitus	leveys x korkeus (mm)	Hinta
1/4 sivu (A6)	105 x 148	80 euroa
1/2 sivu (A5)	210 x 149	130 euroa
1/1 sivu (A4)	210 x 297	300 euroa
2/1 aukeama (A3)	420 x 297	600 euroa

Parasta ajankohtaista tietoa tapahtumista ym. löydät kerhon nettisivuilta www.renaultkerho.net

Lehden materiaali

Seuraavan Renaultistin juttujen aineistopäivä on **30.9.2025**. Erityisesti kaivataan juttuja harrastajien autoprojekteista. Jutut osoitteeseen **renaultist.materiaali@gmail.com**

Superlahjakas Sara

William Pace asuu Maltalla ja hänellä on kaunis kokoelma Renault-malleja. Yksi niistä on beigen-värinen Renault 6, jonka hän osti uutena 48 vuotta sitten ja käytti sitä päivittäin ensimmäiset kaksi vuosikymmentä.

Se, että R6 on edelleen uudenveroisessa kunnossa, vahvistettiin Valletta Concours 2025 -kilpailussa. Hänen tyttärensä Sara Pacen taideteos on myös enemmän kuin upea.

Suoritettuaan kuvataiteen maisterin tutkinnon Maltan yliopistossa vuonna 2016 Sara teki kansainvälisen läpimurtonsa. Hänen piirustuksiaan, maalauksiaan ja valokuvateoksiaan on ollut esillä kotimaassa ja ulkomailla, ja Maltan taideneuvosto on myöntänyt niille palkintoja.

Kirkkaan auringon alla tehty R6:n piirustus ansaitsee oman palkintonsa. Lisää Saran taideteoksia voi nähdä osoitteessa sarapaceartist.com. Bravo, Sara!

VRUMVRUM

VrumVrum on laajentanut Renault 4 -sarjaansa kahdella kauniilla R4 GTL:n muotoisella istuimella. Voit tilata ne osoitteesta vrumvrurn.si tai skannaamalla tällä sivulla olevan QR-koodin, joka vie sinut englanninkieliselle verkkosivustolle.

Ystävällinen slovenialainen Simon valitsi uusiksi väreiksi oranssin ja metallinvihreän. 1/8-mallien valikoima tarjoaa nyt laajan valikoiman R4-malleja: TL, GTL ja turkoosin Safari. Mukava saada lahjaksi, mutta tietenkin myös antaa lahjaksi.

R4-perhe Antalkovic

Adriana on innokas opettaja ja suuri Renault 4 -harrastaja. Yhdessä miehensä ja tämän perheen kanssa hän käy kauppa R4-autoilla maailmanlaajuisesti. Nuori kroatialainen nainen, yhtä kaunis kuin R4.

Se, mikä alkoi harrastukseksi, muuttui hitaasti liiketoiminnaksi. Antalkovicin perhe alkoi kerätä ja entisöidä autoja. Vuonna 2015 he myivät ensimmäisen täysin entisöidyn Renault 4:n ulkomaille.

Yhdessä he osallistuvat säännöllisesti messuille, kokoontumisiin ja oldtimer-festivaaleille esittelemässä ylpeänä autojaan ja jakamassa yhteistä intohimoaan Renault 4:ään.

Tälle perheelle Renault 4 ei ole vain auto. Se on tarina kasvamisesta, yhdessäolosta ja sukupolvelta toiselle siirtyneestä rakkaudesta.

Duster loistaa pölyssä

Uusia värejä, uusia menestyksiä. Hieman ennen tämän RENAULTIST-lehden painoon menoa KEC Racing antoi autolle uuden värimaailman. Dynaaminen muotoilu, jossa Hans Jongerius ja Vrijbouter R4 Club ovat näkyvästi esillä.

Oheinen kuva on ensimmäinen, ja argentiinalainen Alejandro "Master of Art" on jo tehnyt upean piirroksen uudesta väryksestä. Paljon menestystä Johanille ja Sean van Stadenille Dusterilla.

Renault FT-17

Texti: Wikipedia
Kuvat: Wellu ja Wikipedia

nykyaikaisten panssarivaunujen esi-isä

Renault FT-17 oli Renault'n valmistama vuonna 1917 palveluskäyttöön otettu panssarivaunumalli. Vaunuja rakennettiin yhteensä yli 3 000, eräiden arvioiden mukaan jopa 4 000 kappaletta.

Ensimmäiset 150 konekiväärillä varustettua vaunua tilattiin 22. helmikuuta 1917. Tilausta seurasi 3 350 muun tilaus myöhemmin. Vaunun viralliset kokeet alkoivat 9. huhtikuuta 1917. Heinäkuussa 1917 kokeiltiin FT-17:ää tornista ampuvalla tykillä. Kokeiden tuloksena 650 vaunua päätettiin varustaa tykeillä. Kaikkiaan päätettiin tilata 7 820 vaunua, joista Renault toimittaisi 3 940 muiden valmistuksen jakautuessa muille valmistajille.

11. marraskuuta 1918 aselepoon mennessä oli valmistettu 3 177 vaunua. Valmistus jatkui ja vuoteen 1921 mennessä oli palveluksessa 3 728 vaunua, joista 2 100 oli konekiväärillä varustettu, 1 246 37 mm:n tykillä varustettua, 39 75 mm:n tykillä varustettua ja 188 radiolla varustettua ilman aseistusta sekä 155 harjoitusvaunua.

FT-17 oli eräs ensimmäisen maailmansodan menestyneimpiä panssarivaunuja ja ensimmäinen, jossa oli 360

astetta kääntyvä tykkitorni, moottori takana ja ohjaaja edessä. Tästä konstruktiosta tuli klassinen, vielä nykyäänkin käytössä oleva panssarivaunun rakennemalli.

Myös Suomen armeija hankki vaunuja käyttöönsä 1920-luvulla. Suomeen hankituista vaunuista perustettiin Hyökkäysvaunurykmentti. Toiseen maailmansotaan mennessä malli oli jo vanhentunut ja viimeiset suomalaiset FT-17 panssarivaunut päätyivät maahan kaivetuiksi asepesäkkeiksi talvisodassa.

Ranskalainen Renault FT 17

Ranskalainen Renault FT 17 -panssarivaunu on nykyaikaisten panssarivaunujen esi-isä. Ennen Renaultia missään vaunussa ei ollut nykyään itsestään selvänä pidettävää asettelua: moottori takana, ajaja edessä ja johtaja tornissa, jota voitiin kääntää 360 astetta.

Aiemmat vaunut olivat hyvin kömpelöitä ja muotoilultaan epäkäytännöllisiä. Niiden aseistus oli kylkiin pultatuissa kasemateissa. Renaultin omalaatuista ulkonäköä lisäsi takaosaan liitetty "suksi". Vaunun lyhyen mitan vuoksi vaunun oli hankala ylittää juoksuautoja. Suksi paransi asiaa siirtämällä vaunun painopistettä taaemmas, ja estämällä vaunun perää putoamasta juoksuautoihin.

Tykillä varustettujen Renaultien varustuksena oli 37 mm Puteaux-tykki. Näitä malleja kutsuttiin Suomessa koirasvaunuiksi.

Osa vaunuista varustettiin 8 mm Hotchkiss-konekiväärillä. Näitä vaunuja Suomessa kutsuttiin naarasvaunuiksi. -Pieni osa vaunuista varusteltiin viestikäyttöön johtamisen mahdollistamiseksi.

Yhdysvaltalainen kuuden tonnin M1917

Renault FT 17:ään perustuvaa kuuden tonnin panssarivaunua mallivuodelta 1917 valmistettiin Yhdysvalloissa 952 kappaletta lisenssillä. Epävirallisessa kielenkäytössä panssarivaunua kutsuttiin kahden miehen

Fordiksi. Valmistus aloitettiin vasta ensimmäisen maailmansodan lopulla lokakuussa 1918.

M1917 perusmalli

2 kpl prototyyppäjä, jotka eivät olleet panssariterästä, tykillä varustettuja malleja 374 kappaletta ja konekiväärillä varustettuja malleja 526 kappaletta. 50 kpl kevennetyllä aseistuksella varustettuja malleja, joissa ei ollut kääntyvää tornia sekä viestipanssarivaunuja, joita käytettiin johtamiseen.

M1917A1 parannettu malli

Kuten edellinen, mutta 14,5 km/h-nopeuden tarjolla tehokkaammalla moottorilla, 7 kappaletta

Yhdysvaltalaisia panssarivaunumallia käyttivät Yhdysvallat, Kanada ja Yhdistynyt kuningaskunta.

Italialainen Fiat 3000

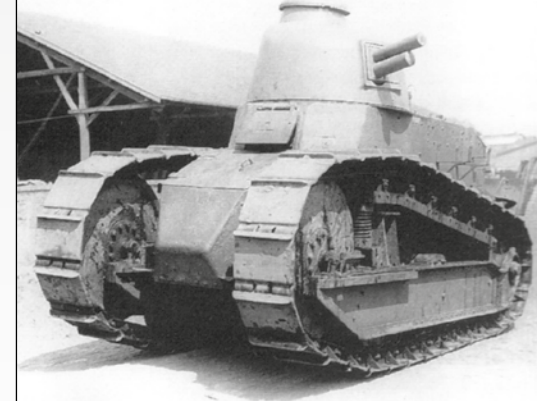
Renaulteja valmistettiin myös Italiassa FIAT 3000:na. Konekiväärillä varustettua Fiat 3000A-mallia, L5/21 valmistettiin 100 kappaletta ja tykillä varustettua Fiat 3000B-mallia, L5/30, 52 kappaletta. Viimeiset poistuivat käytöstä 1943.

Renault FT-17 Suomessa

Renault FT-17 oli aikanaan suuri menestys, ja Ranska hankki sitä armeijansa käyttöön 3177 kappaletta. FT-17 oli myös Suomen puolustusvoimien ensimmäinen panssarivaunu. Hankinnat perustuivat lähinnä siihen, että ensimmäisen maailmansodan jälkeen Ranskassa oli runsaasti panssarivaunuja, joista osasta voitiin luopua.

Puolustusvoimiaan rakentava Suomi päätti ostaa näitä moderneja vaunuja, joita saapui vuosina 1919 ja 1921 yhteensä 32 kappaletta. Niistä 14 oli "koiraita" ja 18 "naaraita". Suomalaiset Renaultit erosivat myös tornin muodon perusteella. Toisissa oli Renaultin tehtaan kulmikas, toisissa Berlietin tehtaan pyöreä torni.

Renault FT-17 prototyyppi

Ampuja ja alempana ajaja.

15. heinäkuuta 1919 Suomeen perustettiin hyökkäysvaunurykmentti Santahaminan varuskuntaan.

Luoteis-Venäjän armeija

Renaultia käytettiin myös itärajamme toisella puolella. Suomi lainasi muutamman vaunun bolševikkeja vastaan taistelleelle kenraali Judenitsin komentamalle Luoteis-Venäjän armeijalle, mutta myös bolševikit ihastuivat vaunuun niin että alkoivat tuottaa siitä lähes suoraa kopiota. Ensimmäinen "neuvosto-Renaulteista" ristittiin "Vapaustaistelija-venäjä Leniniksi" [2].

Myöhempi käyttö Suomessa

Renault oli 1930-luvulla vanhentunut, mutta varojen puute esti suomalaisia korvaamasta sitä uudemmillä vaunuilla. Renaulteja ei koskaan käytetty Suomessa taisteluissa. Talvisodan sytyttyä vaunut kaivettiin Karjalankannakselle kiinteiksi tulipesäkkeiksi. Suurin osa menetettiin viholliselle, ja viimeiset neljä vaunua poistettiin vahvuudesta vuonna 1942.

Epäonnistunut parannusyritys

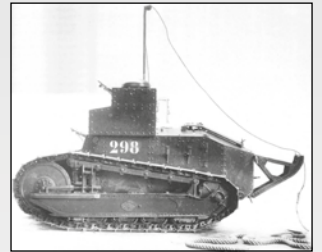
Vuosien 1919 ja 1921 hankinnoissa Suomeen tuli myös useita Latil-traktoreita ja Weiz-perävaunuja; näiden oli tarkoitus nopeuttaa kaluston maantiesiirtoa. Yritys oli turha: Renault ja perävaunu yhdessä painoivat liikaa eikä marssinopeudesta tullut juurikaan suurempi. Maastossa yhdistelmä juuttui ensimmäiseen vaikeaan kohtaan.

Kaksi Weiz-perävaunua muutettiin ennen talvisotaa korjaamoperävaunuiksi, jollaisina ne toimivatkin hyvin.

Kaikki Latil-traktorit on ehditty romuttaa. Perävaunuja on säilynyt kaksi; toinen täyskunnostettu on Panssarimuseossa ja toinen huonokuntoinen odottaa museon pajalla.

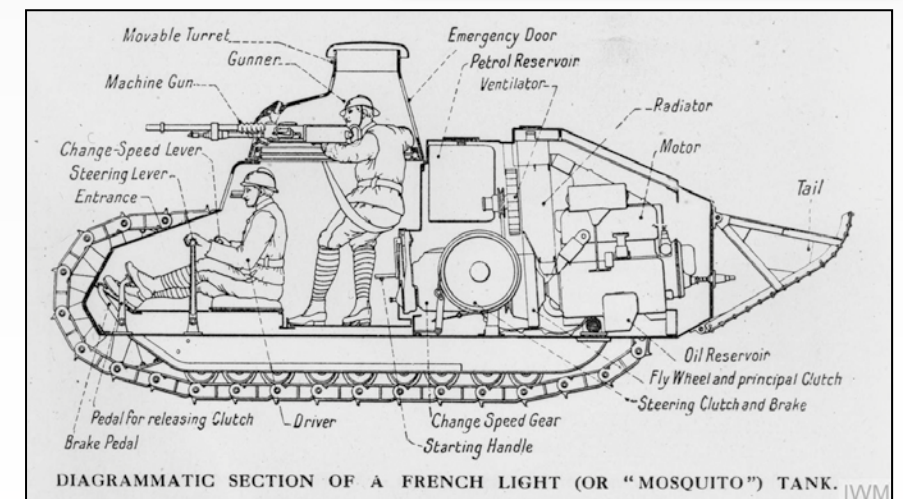
Amerikkalaiset joukot etenevät taistelulinjalle Argonnen metsässä koillis-Ranskassa. 26. syyskuuta 1918. NARA.

Tiedusteluversio.

Tietoja Renault FT17

Pituus	5 m
– ilman häntää	4,1 m
– pelkkä runko	5 m
Leveys	1,71 m
Korkeus	2,13 m
Taistelupaino	6,6 t
Telaketjut	? mm
Maksiminopeus	
– tiellä	7,7 km/h
– maastossa	2 km/h
Toimintasäde	35 km
Pääase	7 mm tykki, 230 laukausta tai konekivääri, 4800 patruunaa
Muu aseistus	–
Panssarointi	6–16 mm (Renault-torni), 6–22 mm (Berliet-torni)
Moottori	4-sylinterinen, 4480-kuutiainen Renault, bensiini
– hevosvoimat	35 hv
– kilowattia	26 kW
Miehistö	2 (komentaja, ajaja)

The Tank Museum.
Bovington, Dorset, UK

toajeluita osaksi tapahtumia.

Syyspäivät ovat kesäpäiviin verrattuna erilainen tapahtuma. Syyspäivillä paikallaolijoihin pääsee läheisemmin tutustumaan, kun väkeä on vähemmän ja kaikki yhdessä aikaa viettämässä. Mukaan silti mahtuu enemmänkin väkeä.

Kasikin on kesän toiminut hyvin lukuunottamatta kesäpäivien pakoputkiongelmia, josta siitäkin selvittiin paikallisten harrastajien ansiosta. Mittariin on tullut n. 2400 km ja uusi etupuskurikin löytyi kyselyjen jälkeen Oulusta.

Kolikonheiton voittajiksi selviytyi Rynön pariskunta. Eija vei ykkössijan ja Ahti toisen, kerralla siis hyllyn täytettä Paraisille. Osallistujien kesken arvonnahan voitti Pekka Suonpää Somerolta. Nuorten sarjassa voiton vei Eemil Sintonen ja toiseksi sijoittui Arttu Salo

Haastateltu: Pekka Suonpää
Kuvat: Antti Lehtovaara ja Kati Suonpää

Syyspäivät 12.-14.9.

Lähtö syystapaamiseen oli perjantaina Somerolta puolenpäivän aikoihin, tällä kertaa suorinta reittiä.

Paikan päällä päästiin saunomaan alueen maisemasauunassa. Illalla sen verran meri-ilma puhalteli että makkarapaistot suoritettiin katetussa grillikatoksessa.

Itse poistuimme yhdentoista aikaan yöpuulle, mutta jotkut olivat ylhäällä aamun tunneille saakka. Vaikka perjantain ja lauantain välisenä yönä sadettakin tuli, osui viikonlopulle poutainen sää, vaikkakin hieman tuulinen.

Lauantain lounaslenkille emme lähteneet mukaan, mutta muuten osallistujia kävelyyn oli reilusti. Jopa yön kukkijat olivat mukana.

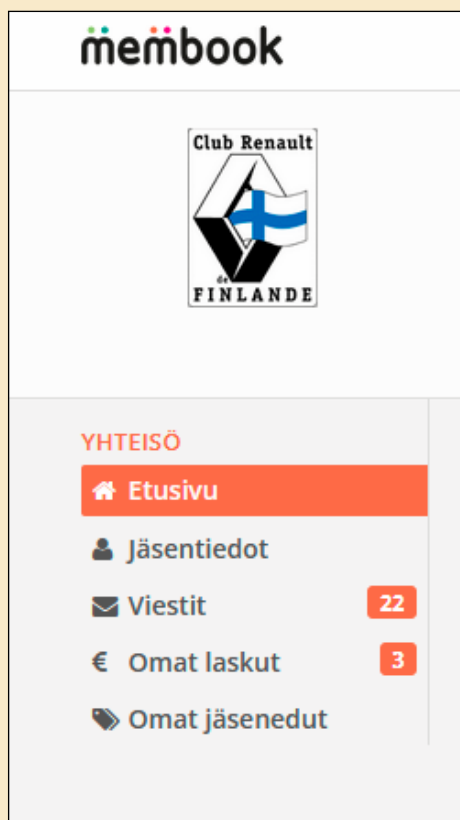
Me kävimme lauantaina Reposaaren keskustassa autoilemassa ja kaupassa. Kaupan pihalla ihmettelijöitä kasille riitti, eivätkä alkuun meinanneet uskoa Renaultiksi. Paikalliset harmittelivat että autoja olisi voinut tuoda Reposaaren keskustaan näytille, olisi ollut enemmänkin ihmettelijöitä.

Ehkä tulevana vuosina voitaisiin tuoda kier-

Membook jäsenrekisteri

Kerhon jäsenrekisteriä ylläpidetään Membook nimisellä palvelulla. Jäsenmaksut toimitetaan Membook palvelun kautta, ja ilmoitus laskusta tulee sähköpostitse. Tämän vuoksi on erittäin tärkeää että jäsentiedot ovat ajantasaiset ja jäsenet ovat ilmoittaneet myös sähköpostiosoitteensa Membookiin tai kerhon jäsensihteerille. Kerhon toimintaa pyöritetään vapaaehtoisvoimin, joten kaikki helpotus tehtävään työmäärään on tervetullutta.

Membookia voi käyttää joko puhelimen sovelluskaupasta löytyvällä sovelluksella, tai selaimella osoitteessa **membook.fi** josta valitaan **"Kirjaudu"**.

Membookiin tunnukset luodaan Membookin kautta. Mikäli salasana tai käyttäjätunnus ovat unohtuneet niiden palautus hoidetaan Membookin asiakaspalvelun tai automatisoitujen toimintojen hyväksikäyttämällä. Membookin käyttäjätunnukseksi käytettävä sähköposti ei muuta kerhon jäsenrekisterissä olevaa sähköpostia.

Jäsenmaksussa on henkilökohtainen viite, jolloin maksujen seuranta on automatisoitua. Suoraan kerhon tilille jäsenmaksun maksaminen teettää maksujen seurantaan kohtuutonta vaivaa. Mikäli Membook palvelu ei ole käytössä, tulee jäsenmaksuista sopia erikseen puheenjohtajan (puheenjohtaja@renaultkerho.net) tai jäsensihteerin (jasensihteerin@renaultkerho.net) kanssa sähköpostitse. Jäsenmaksu on mahdollista toimittaa suoraan sähköpostiin tai kirjepostitse. Paperilaskuista peritään 5€ laskutuslisä. Kahtena peräkkäisenä vuonna jäsenmaksun maksamattomuus johtaa jäsenrekisteristä poistamiseen.

Membook sivuston käyttö on yksinkertaista. Kun olet kirjautunut omalle Membook tilillesi pääset tarkastelemaan kerhon jäsentietoja valitsemalla sivun ylälaidasta "Yhteisösi" ja alasvettovalikosta valikoimalla Club Renault de Finlande ry.

Aukeavalla sivustolla näet yleisnäkyvän jäsentiedoiteista ja laskuista. Sivun vasemmassa laidassa olevassa valikossa:

"Jäsentiedot" voit muokata omia tietojasi, esimerkiksi sähköpostiosoitetta tai kalustoluetteloa.

"Viestit" lue Salmiakki-jäsentiedotetta tai tapahtumien mainoksia.

"Omat laskut" näet jäsenmaksutilanteesi ja pääset maksamaan jäsenmaksun

"Omat jäsenedut" mikäli kerholaisille on alennuskoodeja tai muuta jäsenille suunnattuja tarjouksia, ne löytyvät täältä.

Hei sinä sosiaalisen median käyttäjä

Etsimme innostuneita 4-6 henkilöä tekemään kerholle someen sisältöä. Yksin ei tarvitse vastuussa olla, vaan tehdään pienellä porukalla ympärivuotista työtä.

Pääasialliset alustat ovat Facebook ja Instagram. Vaatimukset: älypuhelin ja käyttökokemusta kyseisistä sovelluksista. Loput voidaan keksiä yhdessä.

Mikäli intoa riittää, vain taivas on rajana. Ehkä jopa kerhon oma vuosikalenteri.

Yhteydenotot: Suomen Renault kerhon instagram-tilin dm.

